

Inhoudsopgave

Voorzitterswoord	2
Interne competitie	3
The bobbit hfst 12	5
Mark Trimps bijleshoekje	8
Foppe	10

Voorzitterswoord

Beste Azen,

Het seizoen 2005/2006 is voorbijgevlogen. De AASloze zomerperiode zal weldra aanvangen. Terugkijkend op het seizoen hebben de externe AAS teams wederom goed gepresteerd, met als hoogtepunt het kampioenschap van AAS 2 in de promotieklasse. AAS 1 heeft zich solide gehandhaafd in de tweede klasse KNSB en AAS 3 kwam één matchpunt te kort om het kampioenschap voor zich op te eisen.

Intern was de opkomst wederom zeer matig. Deze trend is helaas al een aantal jaren gaande met dit seizoen als triest dieptepunt. Het bestuur zal in de zomermaanden dan ook actie ondernemen om deze trend eindelijk een andere wending te geven. Hierbij doe ik ook een beroep op alle dubbelden om voor zover dit mogelijk is eens op de AAS vrijdagavond te komen schaken.

Met de hoop dat we nog lang van onze nieuwe locatie gebruik kunnen maken na jarenlang gedwongen verhuisleed is er weer een gezonde basis om het lesgeven aan jong en oud te intensiveren. Hierbij doe ik aan elke AAS de oproep om eens in de familie of kennissenkring te leuren voor mogelijk enige leergierige beginnende schakers die onder de begeleiding van onze geclassificeerde leraren willen en kunnen uitgroeien tot waardige clubspelers.

Verder kan ik u meedelen dat het AAS Grand Prix toernooi volgend seizoen staat gepland op zaterdag 14 april. Het AAS doorgeefschaak jeugdtoernooi wordt, als ik een locatie voor deze datum kan reserveren, op zaterdag 27 december gespeeld.

Er is dit jaar ook waar een AAS barbecue om het seizoen op een gezellige manier af te sluiten. Hierover krijgt u nog nadere informatie toegemailed.

Voor de rest wens ik u allen een fijne zomervakantie toe en hoop iedereen weer gezond en wel bij aanvang van het nieuwe AAS seizoen te mogen begroeten.

Till our next meeting.

Tot ziens. Tot AAS
Henk van Leeuwen

Interne competitie

De eindstand van de interne competitie

plaats	rang	naam	totaal	pnt	uit	%	begin
1	70	AJ Keessen	943,5	21,0	26	80	35,0
2	69	Henk Noordhoek	769,6	18,5	32	57	34,5
3	68	Bob Feis	634,8	10,5	20	52	33,0
4	67	Ben de Leur	615,1	12,5	24	52	32,5
5	66	Jasper van Eijk	589,9	15,0	24	62	34,0
6	65	Henk van Leeuwen	425,0	7,5	26	28	33,5
7	64	Paul Karis	423,8	9,5	16	59	32,0
8	63	John van der Hoeven	248,0	4,0	24	16	29,0
9	62	Olaf Cliteur	196,0	2,0	2	100	31,0
10	61	KW Spaargaren	183,3	1,0	4	25	30,5
11	60	Willem Moene	106,5	0,5	2	25	30,0
12	59	Berry van Leur	92,0	0,0	2	0	31,5
13	58	Paul Verbree	57,0	0,0	2	0	28,5

Eindstand ASO

Nr	Lnr	Naam	rating	TPR	punten	W.P.	S.B.
1	2	Marc Trimp	2214	2374	6.0	27.0	23.75
2	8	Paul Schrama	2059	2272	5.0	28.5	18.75
3	3	AJ Keessen	2210	2213	4.5	30.0	17.25
4	1	Jeffrey van Vliet	2246	2130	4.0	28.0	12.50
5	6	Ben de Leur	2075	1978	4.0	23.5	8.50
6	7	Henk Noordhoek	2071	1982	3.5	24.0	9.00
7	10	Bob Feis (B)	1897	1966	3.5	22.5	7.00
8	5	Jasper van Eijk	2085	1991	3.0	28.0	10.50
9	11	Henk van Leeuwen(B)	1800	1740	3.0	19.0	2.50
10	12	Berry van Leur (B)	1733	2592	2.5	28.0	16.75
11	9	Willem Hensbergen (B)	2030	1803	2.5	23.0	5.75
12	13	Paul Karis (B)	1644	1604	1.0	18.0	1.25
13	4	Willem Moene	2158		0.5	24.5	12.25
14	14	John van der Hoeven (B)	1445	1204	0.5	19.0	0.25

Eindstand in de SuperPrestige

PLAATS	NAAM	TOTAAL	GROEP
1	Henk Noordhoek	134,0	A
2	AJ Keessen	131,0	A
3	Ben de Leur	109,0	A
4	Jasper van Eijk	96,5	A
5	<i>Henk van Leeuwen</i>	85,0	B
6	Bob Feis	79,0	A
7	<i>Paul Karis</i>	65,0	B
8	Paul Schrama	55,0	A
9	Jan Bosman	51,0	A
10	Marc Trimp	46,0	A
11	Willem Moene	45,5	A
12	Jeffrey van Vliet	42,0	A
13	Marco de Groot	36,0	A
14	<i>KW Spaargaren</i>	26,0	B
15	Bas Jonkers	24,0	B
16	Sipco Schimmel	24,0	B
17	Willem Hensbergen	22,0	A
18	Herman Neufeglise	21,0	A
21	Olaf Cliteur	20,0	A
22	Fred van der Klashorst	18,0	A
23	Richard Piller	18,0	B
24	Rene Jungen	18,0	A
25	Dirk Goes	18,0	B
25	John van der Hoeven	18,0	B
26	Peter Poncin	12,0	A
27	Nico van Ruiten	6,0	B
28	Jan Hondebrink	6,0	A
29	Robbert Schipperhein	4,5	B
30	Berry van Leur	4,0	B
31	Ronald de Groot	0,0	B
32	Paul Verbree	0,0	B

The Bobbit

Or Down There and Back Again

Chapter XI – On the doorstep

Na een aantal dagen toen de dwergen weer aangesterkt waren, dachten ze opnieuw aan hun reisdoel. Ze waren nu een dichterbij dan ooit. Karis Beukenschild zocht opnieuw de meester op om zijn hulp te vragen voor de laatste etappe van de reis. De meester van de stad was verrast, en opnieuw bang dat de dwergen echt afstammelingen waren van de koningen van weleer. Tot nog toe had hij gedacht dat ze bedriegers waren die vroeg of laat tegen de lamp zouden lopen. Maar Karis was natuurlijk de kleinzoon van Krór, de laatste koning, en ook Benno en Benni, Hanki en Hunki, Yan en A'Yan, Jespri en Jeffri en de anderen stamden van de zelfde lijn af. Maar de meester hielp ze graag, want hun onderhoud was vrij prijzig, en sinds hun aankomst was de lokale economie in een soort vakantie tijdvak getreden. Er was geen handel, alleen maar bekijks voor de dwergen die hun reis overal aankondigden.

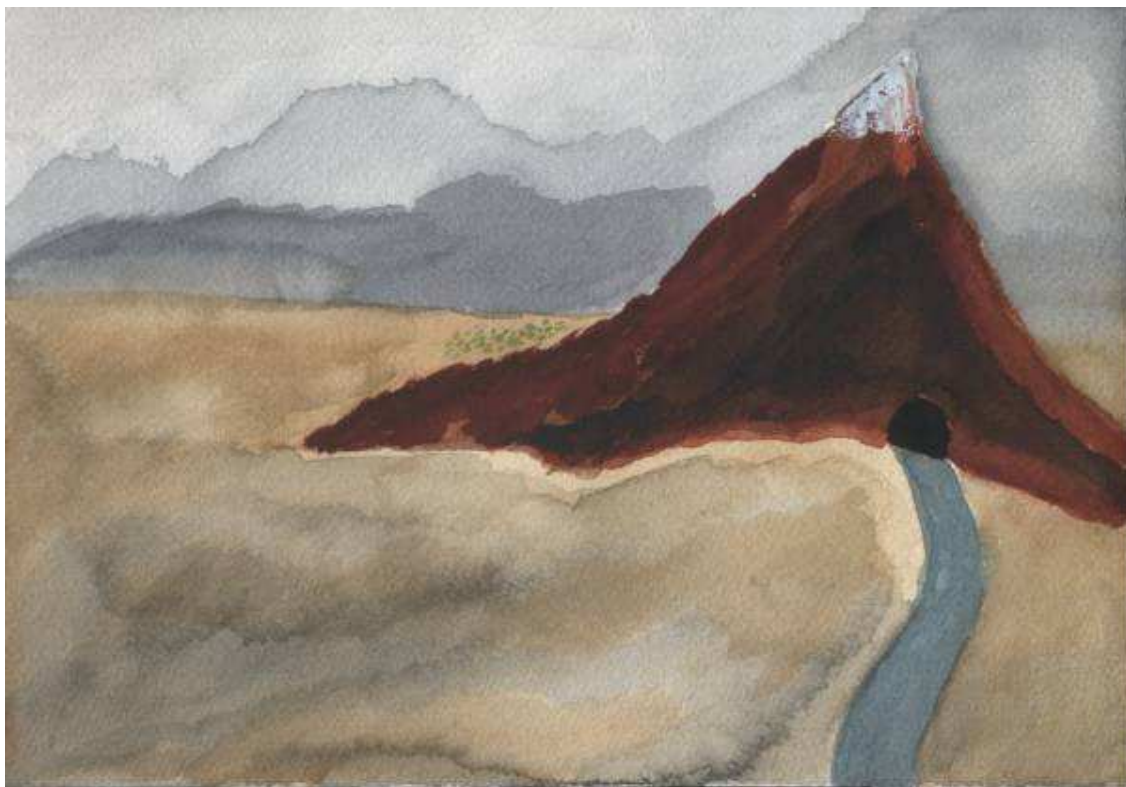
* * *

Op een goede herfstdag vertrokken ze in boten, volgestouwd met proviand en gereedschap. Deze boten waren geen roeiboten, maar van een modern slag: de Golf. De mensen van het meer noemden ze ook wel Volksboten. In hun volksboten voeren ze de rivier op naar de eenzame berg. Het was een saaie reis, waarbij weinig gezegd werd. Ze probeerden zo min mogelijk op te vallen, toen ze in de buurt van de berg kwamen, en de boten niet verder konden. Ze wisten dat hun reis ten einde kwam, en misschien wel helemaal geen goed einde. Het landschap was zo troosteloos als maar kon: alles was kaal en grijs, nergens groeide iets, hooguit wat droog gras. Van struiken en bomen was weinig meer te bekennen, enkel nog een paar zwartgeblakerde stronken en stompjes. Ondanks dit onheilspellende landschap bereikten ze de voet van de berg zonder noemenswaardig incident, noch zagen ze de draak ooit verschijnen. De berg lag nu voor ze, donker en stil, maar toch op de één of andere manier dreigend. Het plan was om naar de westelijke zijde te gaan, waar de geheime ingang zou moeten zijn, maar het leek Benno verstandiger om eerst de zuidkant, waar de hoofdingang zich bevond, te verkennen of alles veilig was. A'Yan, Jespri en Jeffri gingen op verkenning uit, en Bobbo ging met ze mee. Ze marcheerden naar de bovenloop van de rivier, die hier niet meer dan een stroom was, die ruisend over de rotsen naar beneden slingerde. Aan de andere zijde konden ze de ruines van de oude stad Dal zien. Ze durfden niet veel verder naar de hoofdingang toe, want die was nu erg dichtbij. Ze zochten een plek met uitzicht op de ingang, vanwaaruit de bron van de rivier nu stroomde, maar ook een witte wolk stoom kwam, en een zwarte wolk rook. Niets bewoog hier nu, afgezien van een enkele kraai op zoek naar wat voedsel. “Laten we teruggaan”, zei A'Yan, “we kunnen hier toch niets doen.” “De draak is duidelijk nog in leven, gezien de rook die uit de ingang komt”, merkte Bobbo op. “Die rook bewijst niets”, antwoordde A'Yan weer, “maar ik ben ervan overtuigd dat je gelijk hebt. Maar hij zou een tijdje weg kunnen zijn, op jacht of zo, terwijl de rook nog een tijdje aanhoudt. De hallen en gangen moeten doordrenkt zijn van zijn vuile stank.” Hierop keerden ze terug naar het kamp.

Niemand van de dwergen was nu nog optimistisch. Eigenlijk de enige die het niet zo veel leek te deren was Bobbo. Hij concentreerde zich nu op zijn taak als schakende inbreker, en vaak leende hij de kaart van Karis om hem te bestuderen. En als de kaart gelijk had, dan was de geheime ingang aan het einde van de vallei aan de westzijde, bovenop een klif. Maar dag na dag keerden de dwergen terug zonder de ingang te vinden. Maar op een dag vonden ze de deur vrij onverwachts. Renemo en Renemi waren op weg terug, toen ze langs een grote steen kwamen, die op een soort grote zuil leek. Toen ze eromheen liepen, bleken aan de andere kant

traptreden en een grof pad in de berg te zijn uitgehakt. Opgewonden volgden ze het pad, dat af en toe onherkenbaar was, maar verderop weer verderging. Het liep helemaal naar boven, naar de noordkant van de klif, waar het pad gereduceerd was tot een smalle richel op de bergwand. Het eindigde in een soort plateau, dat met gras begroeid was, en volstrekt onzichtbaar vanaf beneden vanwege de steile wand. Al gauw waren de overige dwergen en Bobbo gehaald, en stonden ze alle voor de geheime ingang. De ingang zelf was een kleine grot, afgesloten door een deur. Alleen konden ze geen knop, handvat, slot of scharnieren zien: het leek gewoon een platte steen. Ondanks dat twijfelden ze er niet aan dat ze de ingang gevonden hadden: dit was gewoonweg geen natuurlijke steen, dit moest door dwergenhanden zijn gemaakt. Ze duwden ertegen, hakten erop in met hamers en houwelen, en probeerden zelfs spreuken die vroeger gebruikt werden om deuren te openen. Onverrichterzake keerden ze terug, om de volgende dag een nieuwe poging te doen. Opnieuw lukte het niet, en nadat ze enig gereedschap hadden vernield in pogingen de deur te openen, gaven de dwergen deze aanpak op. Hun enthousiasme was tijdelijk teruggekeerd met de ontdekking van de deur, maar nu zonk de moed hen opnieuw in de schoenen. Bobbo, wiens taak het eigenlijk was om in te breken, zat op het gras, en staarde voor zich uit. Voor hem lag een platte steen in het gras, met een paar slakken erop. “Morgen begint de laatste week van de herfst” zei Benno, een beetje meewarig. “En daarna komt de winter”, ging Hanki verder, “En daarna komt het nieuwe jaar”, volgde Jeffri weer op. De dwergen begonnen onrustig te worden, en al gauw kwam het “... wat doet onze inbreker voor ons? Dit is toch zijn taak? Als we niet hierlangs binnenkomen, zou hij dan niet via de hoofdingang naar binnen kruipen om eens wat rond te snuffelen?” Dit hoorde Bobbo, en het alarmeerde hem. Die nacht sliep hij erg slecht, en een van de dingen waar hij aan dacht was dat hij wilde dat hij nooit in dit avontuur gestapt was. En het volgende was dat hij zich weer in zijn kleine bobbit-huisje wenste, met een koelkast vol bier en eten.

De volgende dag zat Bobbo weer op het plateau, voor zich uit te staren. De dwergen ondernamen al geen nieuwe pogingen meer. Bobbo had het gevoel dat hij ergens op wachtte, maar hij wist niet waarop. Hij keek op en zag in de verte de eerste bomen van het Demsterwold boven de horizon uitkomen. En daarboven stond de zon, alweer rood geworden terwijl het naar beneden zonk. Recht boven hem stond een nieuwe maan. Voor hem op de steen zat nu een raaf, die een slak te pakken had, en het diertje op de steen stuk sloeg. Krak, krak! Ging het. Bobbo zat een tijdje gebiologeerd te kijken naar de raaf, toen hij opsprong. Hij begreep het. Met zwaaiende armen en veel geschreeuw haalde hij de dwergen bij elkaar. Ze stonden nu naast hem, en keken ongeduldig naar de rots. De avond kwam, en de dwergen wilden de hoop opnieuw opgeven, toen de laatste zonnestrallen recht over het plateau door de opening in de grot vielen. De raaf, die vanaf een hoge plek zat te kijken met zijn kraalooogjes, hield zijn kop scheef, en gaf plotseling een schreeuw. Een harde kraak was te horen, en een stuk van de rotswand viel weg, waarna een gat duidelijk zichtbaar werd. Onmiddellijk begonnen de dwergen te duwen, maar Bobbo riep “De sleutel! Waar is Karis?” Karis haalde zijn sleutel te voorschijn, en probeerde hem op het gat. Het paste precies, en met een klik en een duw van de dwergen zwaaide een deel van de rotswand weg, een donkere, gapende gang onthullend...

Marc Trimps bijleshoekje

1. De minderheidsaanval.

Als iedereen nu eens een klein stukje schrijft in het clubblad, dan..... Maar goed, verhalen schrijven is een vak apart. Dus hou het beperkt tot het bespreken van leerzame momenten in partijen. En dit is de eerste.

- De torens lezen een krantje in de hoek
- Logisch dat je verloren hebt: je tegenstander had 10 punten meer in het spel.
- De hoekwachters wachten wachten wachten en blijven wachten in de hoek.

Hoogstwaarschijnlijk wel eens gehoord deze kreten. De torens moeten ook meedoen in de aanval. Maar hiervoor zijn torenlijnen nodig. En hoe ontstaan torenlijnen? Door spanning. Spanning betekend dat pionnen elkaar kunnen slaan. Eerst de basisstelling:

De witte en zwarte torens doen niet mee. De c-lijn kan aanvalskracht geven voor wit, terwijl zwart over de e-lijn kansen heeft. Een voorbeeld van een mogelijk partijtje is:

1. Tfc1! - Tae8! (de bedoeling van deze torens blijkt later)
2. b4! - f5! (de zogenaamde minderheidsaanval heeft als bedoeling om de eigen torens op open lijnen te krijgen EN de tegenstander kwetsbare pionnen te geven.
3. Tab1 - f4! Zwart heeft als eerste de spanning gemaakt, en daardoor staat zwart beter.

Interresante zijn de mogelijkheden die nu ontstaan. Normaal gesproken zijn er 3 mogelijke antwoorden:

- a. slaan
- b. laten slaan (dus dekken)
- c. tegenaanval

Het is zeer lastig om echt te bepalen wat het beste is. Ik raad echter altijd aan om op tegenaanval te spelen omdat het leerzaam is voor (jeugd)spelers. Een leuke stelling om eens uit te spelen!

En dan de partijfragmenten. Tijdens de dramatisch verlopen wedstrijd tegen LSG kwam het idee van de minderheidsaanval 2 keer voor.

Uit de wedstrijd Luc Compagnie – Marc Trimp komt het eerste fragment. Zwart wil torenlijnen en besluit tot:

1. Tfb8!
2. Tae1 – Kg7

Stom stom Ik speelde direct 2. ... a5, waarna onnodig enorme tactische verwickelingen ontstonden. 2. ... Kg7 geeft zwart prima spel. Dit komt doordat zwart WEL spanning kan maken, en dus torenlijnen krijgt. De e-lijn is lastig te openen. Een mogelijk vervolg na 2. ... Kg7 is:

3. Lb1 – a5!
4. bxa5 – b4!(4. Pxa5 5. Pc2 – Pc4 6. Pe3 is iets minder erg voor wit.)
- 5 cxb4 – Txb4
- 6 Td1 – g4
- 7 hxg4 – Lxg4

En zwart heeft groot voordeel.

Uit de wedstrijd Jeffrey van Vliet - Machiel de Heer komt het volgende fragment.

Zwart besloot om op koningsaanval te spelen door 1. Lf6 2. Tac1 – Df5 gevolgt door een pionnenstorm met g5. Zwart won na enorme tactische verwickelingen. De winnaar heeft altijd gelijk? Niet als er zeer goede schakers rondlopen. “Zo moet je het niet doen..... je moet op de minderheidsaanval spelen.....” Ofwel:

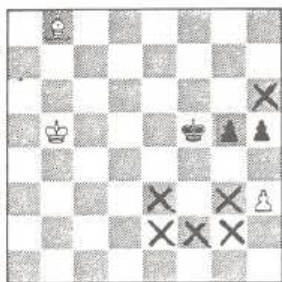
1. Tfb8!
2. b3 – Db5!
3. Dxb5 - Txb5
4. Tac1 – a5!

En wit kan alleen maar hopen.

WANHOOP !!

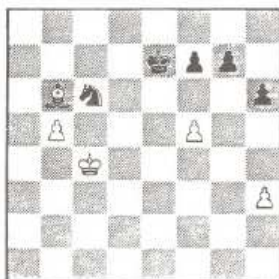
Hoe was dit mogelijk? Waar had ik het fout gedaan?

Deze vraag hield mij bezig, toen ik tot mijn grote verbazing zojuist een, naar mijn mening, remise-eindspel verloren had. En dat terwijl ik nog wel meende goed doordrongen te zijn van de belangrijkste finesses van de stelling: een remise was, bij goede verdediging, onafwendbaar. Mijn beoordeling was voornamelijk gebaseerd op het volgende (mijn zgn. ideaalstelling (IS)) :

Zwart, aan zet, maakt in bovenstaande stelling remise door 1. ... h4 gevolgd door 2 ... g4 met pionruil. Echter bestaat er, bij sommige plaatsen van de witte koning, de mogelijkheid pionruil af te wenden en zodoende de winst voor wit te garanderen (nl. als de witte koning op een aangekruist veld staat). Met dit in het achterhoofd, keek ik tegen de volgende stelling aan:

Roel Trimp - Paul Schrama

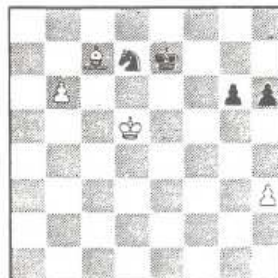
41 ... P_{e5}+

Even heb ik nog 41 ... P_{b8} overwogen, met mogelijk twee

plannen, t.w.

- Na 42. Kd5, Kd7 de witte koning beletten verder op te rukken. Dit plan faalt helaas op 43. La7, Kc7 44. Lxb8, Kxb8 45. Kd6 met acceptatie van de zwarte pionnen.

- Het paard omspelen naar d7 (een wit veld, zodat het daar niet aangevallen kan worden door de looper) en op een goed moment het beest offeren tegen de b-pion, ten einde een remise-eindspel, als hiervoor beschreven te bereiken. Ook hier stuit het plan op bezwaren: de ideaalstelling kan helaas nooit bereikt worden, omdat de zwarte koning zijn zielige dekhengst niet in de steek kan laten. Kijk maar: 42. Kd5, Pd7 43. Lc7, g6 44. f_xg6, f_xg6 45. b6

analysediagram

en nu:

* 45 ... Kf6 46. b7 (niet 46. Kd6?, Pxb6! 47. Lxb6, Kf5 48. Le3, g5 49. Kd5, h5 met IS, remise dus), g5 46. Kd6 en het paard staat in z'n hempie.

* 45 ... g5 46. b7, h5 47. b8D, Pxb8 48. Lxb8 en de zwarte majesteit komt niet op f5.

Er restte mij dus niets anders dan de tekstzet. En eerlijk gezegd is dit ook de meest natuurlijke zet, want wie speelt er nou voor z'n plezier een paard naar b8.

42. Kd5, Pd3

Het paard kon ook nu nog naar d7, maar, zoals al bij de vorige zet werd aangegeven, levert dit wit niet al te veel problemen op. Helemaal niet in aanmerking kwam 42 ... f6 43. Lc7, omdat de b-pion dan lekker doorhobbelt.

zonder dat zwart ook maar iets kan creëren dat op een IS lijkt. Nee, er moest gegokt worden, d.w.z. stormen met de zwarte pionnen, terwijl het paard probeert de b-pion te bedwingen (met de IS in het achterhoofd).

"In vertwijfeling was het paard op het strijdveld achtergebleven, terwijl zijn manschappen zich naar andere oorden hadden verplaatst. Vechtend, voor alles wat hij waard was, had het strijdros, na vele klippen omzeild, talloze zeën doorwaadt en onbestijgbare bergen beklommen te hebben, zijn leven beëindigd met een, door elke held uit de historie beambieerde, kamikaze-aanval, teneinde de hogere doelen, hem meegegeven op zijn eindeloze reizen, te volbrengen en de totale harmonie van deze idealen met zijn dood te bevestigen. Hoezeer zou hij bejubeld worden, vereerd, geprezen voor zijn manhaftig optreden. Hij zou geschiedenis gaan maken, zijn naam zou eeuwig voortleven in de gedachten van de overlevenden. Hij zou ..."

Shit, het paard heeft nog helemaal geen naam. Dit hoort niet mogelijk te zijn, hij verdient een naam. Laat ik hem Foppe noemen.

Een mooie stal voor Foppe, bij zijn eenzame strijd, is veld a4, omdat :

- indien de b-pion opgespeeld wordt, deze meteen gemept kan worden. De witte koning is dan zo ver weg van de koningsvleugel, dat de IS in alle eenvoud bereikt kan worden.

- de loper dit veld niet kan aanvallen, zodat Foppe lekker rustig hooi uit zijn stalletje kan blijven eten.

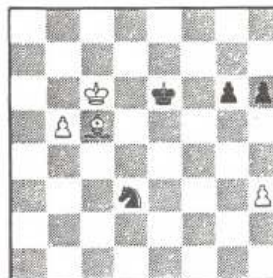
- het tenminste drie zetten duurt voordat de witte koning Foppe uit zijn warme schuilplaats kan jagen en in die tijd kan zwart iets proberen te bereiken op de koningsvleugel.

43. Kc6, g6

Het zou natuurlijk veel prettiger zijn voor zwart, als hij de witte f-pion kan winnen, i.p.v. ruilen. Daarom is het jammer dat 43 ...

Kf6 faalt op 44. Ld4+, Kxf5 45. b6 met onhoudbaar. Ook het plan, het paard lekker vroeg op stal te zetten met 43 ... Pb2, wordt beantwoord met 44. Ld4 (= g7 kwijt).

44. fxg6, fxg6 45. Lc5+!, Ke6

Het is eenvoudig na te gaan dat wit wint na 45 ... Pxc5 46. Kxc5, Kd7 47. Kb6, Kc8 48. Ka7, en dat de tekstzet het enige antwoord is, immers 45 ... Kd8 faalt op 46. Ld6, Pb2 47. b6, Pc4 48. b7, Pa5+ 49. Kb6, Pxb7 50. Kxb7 en zwart komt niet tot de IS. Maar wat maakt de zet 45. Lc5+ nu zo krachtig, dat het een uitroepteken verdient? Laat ik een paar varianten geven, en alles wordt duidelijk:

A) 46. b6?, Pxc5 47. Kxc5, Kd7 met remise.

B) 46. Ld4! (De meest logische voortzetting. Foppe wordt verhinderd naar zijn stal te gaan, terwijl nu wel de b-pion beslissend dreigt op te rukken. De enige zet is:) 46 ... Pb4+ 47. Kc5 en nu:

B1) 47 ... Pd5 48. Lg7, h5 (de manoeuvre 48 ... g5, zoals in de partij, werkt hier van geen kanten na 49. Lxh6) 49. Lh6 gevolgd door 50. h4 en stiefel met de b-pion. Echter niet: 49. h4, g5! 50. hxg5, h4 51. Ld4, h3 52. Lg1, Pc3! 53. b6, Pa4+ en 54 ... Pxb6 remise!

B2) 47 ... Pd3 48. Kc4, Pf4 49. b6, Kd7 50. b7, Kc7 51. Le5+ met stukwinst.

Stel nu dat wit niet het schaakje op c5 had ingelast en de zwarte koning nog op e7 stond, dan volgt op 45. Ld4!?, Pf4! 46. b6, Pe6 en hoewel dit ook wel zal winnen, wordt er nog heel

wat verwacht van de vindingrijkheid van wit, omdat 48. b7, Pd8+ en 49 ... Pxb7 remise is.

C) 46. Lf8 (ook winnend, edoch ietwat simplistisch en daarom moet ook de voorkeur gegeven worden aan variant B) en nu:

C1) 46 ... h5 47. b6, Pe5+ 48. Kc7. Pd7 49. b7. g5 50. Ld6. g4 51. h4 en zwart is in tempodwang. Leuk en aardig, maar dit is natuurlijk niet de kritieke variant, omdat het eerst opschuiven van de h-pion zowat in elke variant verliest.

C2) 46 ... g5 verliest hier onmiddellijk, omdat Foppe een tempo te kort komt in vergelijking met de partij.

Gelukkig was Roel zich niet bewust van zijn eigen genialiteit (of Roel liet zijn dierenliefde blijken en gaf hij Foppe waar hij recht op had: z'n warme stal).

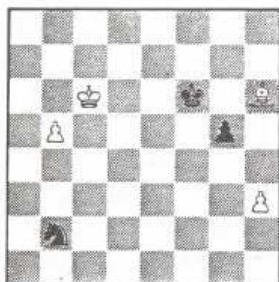
46. Ld6?., Pb2 47. Lf8

Niet 47. b6?., Pc4 48. b7. Pa5+ 49. Kc7. Pxb7 en Foppe zou zijn levenstaak hebben volbracht.

47 ... g5!

Enige zet om verder te spartelen. Op 47 ... h5 volgt 48. h4. waarna zwart de IS wel kan vergeten. De bedoeling van 47 ... g5 is de witte h-pion op een wit veld vast te leggen, zodat deze niet door de loper verdedigd kan worden.

48. Lxh6, Kf6

De beoogde stelling. Indien het Foppe lukt, zich stuk te lopen op de b-pion, dan is het ideaal volbracht, kan de remise onderkend worden en zal Foppe de geschiedenis in gaan als een groot strijder. De rest van de partij is dan ook onder het motto: Help Foppe naar de knoppe.

49. Lf8, Kf5 50. Ld6. Ke4

Misschien 50 ... Pa4, maar ook dan zal Foppe zich op den duur moeten bewijzen.

51. Kc5, Pa4+

Zet 'm op, Foppe!!

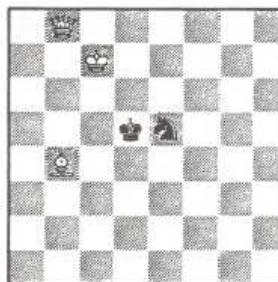
52. Kb4, Pb6 53. Lc5. Pd7 54. Le7, Kf4 55. Ka5, Kq3 56. Ka6, Kxh3 57. Kb7, Pe5

Goed gezien door Foppe. Na 57. ... g4 58. Kc7. Pe5 59. b6 is de b-pion onhoudbaar, terwijl de zwarte g-pion makkelijk geslagen kan worden. Inmiddels is het ene gedeelte van het zwarte plan al volbracht: de h-pion is geëlimineerd. Het is nu nog slechts wachten op Foppe:

58. Lxg5, Kq4 59. Lf6, Pc4 60. Kc6, Kf5 61. Kc5!, Pa5 62. Lc3, Pb7+

Lekker puh, he Foppe. We zullen ze wel krijgen, hoor.

63. Kc6, Pd8+ 64. Kc7, Pe6+ 65. Kd6, Pd8 66. b6, Ke4 67. Lb4, Pf7+ 68. Kc7. Kd5 69. b7. Pe5 70. b8D

Foppe moet zich niet zo lekker gevoeld hebben. Waar was het pionnetje opeens gebleven? Zijn hele leven had hij het bord rondgezworven op zoek naar die pokkepion. Daar zou hij zich op te pletter lopen, daarvoor zou hij zijn leven geven. Maar plotseling zag hij zijn doel niet meer, was de pion verdwenen. Wat moest hij doen? En wat deed die dame daar?? Foppe kreeg het altijd benauwd van vrouwen. Hij wilde naar huis toe, weg van hier.

Paul Schrama